

Met een hart vol droefheid en dankbaarheid gedenken wij mijn goede man en onze lieve papa

Jozef Hendrikus Ubbink

echtgenoot van

Maria Hendrika Bok

Jozef werd geboren op 19 maart 1941 te Haaksbergen. Na jaren ziekte en lijden is hij, moegestreden, voor altijd ingeslapen in de middag van 7 april, na gesterkt te zijn door de Ziekenzalving. Voor het laatst hadden we hem in ons midden op vrijdag 10 april tijdens de eucharistieviering. Daarna hebben we hem te ruste gelegd op het r.k. kerkhof te Beckum.

Wat wij allang wisten, is gebeurd. Aan dit toch nog jonge leven is voorgoed een eind gekomen. Jarenlang is het voor hemzelf en voor ons een bang vermoeden geweest, dat het niet goed zou gaan. Telkens volgde er weer tegenslag. De ziekte heeft hem gesloopt tot het uiterste. Toen hij de laatste keer uit het ziekenhuis kwam, wisten we zeker dat het niet zo lang meer zou duren. Hijzelf was er helemaal van overtuigd. Bewust heeft hij afscheid willen nemen van alles wat hem dierbaar was, vooral de jacht, zijn vrienden, de natuur, waar hij zo graag in vertoefde. De laatste dagen heeft hij geworsteld met het afscheid van ons, zijn vrouw en kinderen. Daarom werd hij graag thuis verzorgd, al wist hij heel goed dat het haast niet op te brengen was. Zijn zeer uitdrukkelijke wens was op het gedachtenisprentje te vermelden zijn ontzagge-

lijke dankbaarheid jegens vrouw en kinderen voor de voortdurende zorg. Ook wilde hij graag tegen bureu, vrienden, familie zeggen: Dank je wel. Het afscheid is voor hem zeer moeilijk geweest, omdat hij zo gehecht was aan zijn gezin. Zijn kinderen kon hij maar moeilijk loslaten. De laatste dag heeft hij maar steeds willen herhalen, wat hem bezig hield; hij wilde van alles vertellen, maar kon het niet meer.

Nu hij van ons is heengegaan, zal hij een grote lege plaats in ons leven achterlaten. Er valt een stuk zorg weg, maar we mogen geloven dat onze zorg overgenomen is door de God van alle leven, met Wie hij in donkere dagen geworsteld heeft. Door een nacht van twijfel en opstandigheid is hij tot een overgave gekomen. Nu mag hij genieten van de rust en de vrede van het eeuwig leven. De strijd heeft hij tot het uiterste gestreden. Nu mag hij de overwinning vieren bij Jezus Christus, wiens kruis hij gedragen heeft. Voor hem zal het nu ook een teken zijn van verlossing en redding.

Allen die tijdens de ziekte en het sterven van mijn man en onze papa ons tot steun waren, zeggen wij hartelijk dank.

Ria Ubbink - Bok
Monique
Sandra